Napsal uživatel Čardáš ze Střepů
Pátek, 21 Červenec 2006 03:00

Minérem proti své vůli

Říká se o mě, že jsem hobolog. Coby mladý hoch jsem písně zmíněného sdružení povýšil takřka na svoji životní filozofii a mým velkým přáním bylo poznat jejich autory a atmosféru míst jejich vzniku osobně.

Splnilo se, ovšem? Úvodem něco vysvětlení: mezi lidem islandským a lidem Zlatého klíče byly zásluhou jejich duchovních vůdců vymýšleny odvěků ptákoviny, povýšené často do stavu krajní recese. Do pavučin těchto intrik byli pro zdar věci vtahování i zcela nevinní kamarádi těchto duchovních vůdců.

Někdy počátkem sedmdesátých let byl na zkoušce skupiny Island v ponuré jizbici Kidova suterénu vymyšlen ďábelský projekt s názvem DESTRUKCE F.H. V krátké době byly sehnány rekvizity, potřebné k úspěšné realizaci: uniformy, mapy, rozbušky, bedny od trhavin, kladiva, sekáče, mazácké metry. Minéry, určenými k provedené vyhození F.H. do povětří, byli vybráni pro

Fort Hazard

foto: Marek Kysilka Fenik ©

Zlatý klíč neznámí hoši - Bokajs a já. Nechali jsem se promptně ostříhat a lá bažant a Bokajs mě v rámci výcviku musel oslovovat "soudruhu svobodníku".

A nadešel den D. V lese u Fort Hazardu zaléhá Kid s ostatními trapery do mlází, aby v pohodlí a s požitkem sledovali chystané představení. My dva, převlečení do uniforem, jsme bleskem zopakovali nacvičené dialogy a s bednami munice a nářadí jsme vyrazili směrem k chalupě.

Před vchodem prohlížíme mapy. Tu na nás volají místní děvy: "Nazdar, vojáčkové, pojďte dál,

nemáte hlad?" My: "Dobrý den. Hlad nemáme, ale potřebujeme mluvit s majitelem této rekreační chalupy." Vyjde Miki, vlídně nám pokyne a ptá se laskavě, co nás přivádí. My udiveně: "Vy jste to ještě nevyklidili?" "A jako co?" "No tuhle bývalou kachní farmu. Už před měsícem jste dostali obsílku s rozhodnutím o vystěhování objektu za účelem zřízení vojenského prostoru. Podle této mapy jsme na správném místě, ne?" Miki se podívá do mapy, potom na nás a naše bedny a úsměv mu mizí z tváře. Je svolána porada osazenstva. Osada přemýšlí, co teď a nenápadně se nás snaží různými chytáky odhalit coby nejapné šprýmaře, na což jsme pochopitelně připraveni. Obcházíme chalupu, provádíme odborné výpočty dávek trhavin a začínáme sekat rourákem první díry pro nálože.

Situace se vyhrocuje. Dvěma obránci objektu jsme vtaženi dovnitř. Zde je nálada hluboko pod bodem mrazu. Miki běhá po místnosti a stále opakuje: "To je šílený?" S kamennými tvářemi vyprávíme, jak jsme před dvěma dny zbourali starličké babičce chaloupku a snažíme se vysvětlit, že nás to mrzí, že to máme za pár a že je chápeme.

Drama vrcholí. Osazenstvo začíná vynášet první kusy nábytku. Miki již naprosto rezignován se nás ptá na naše jména, která mu prý budou do smrti připomínat tyto hrozné chvíle. Načež mu pravím: "Vojín Kakeš a svobodník Hára!"

(pro nezasvěcené: Kakeš a Hára - jména duchů, kteří se zdržují v prostorách F.H., přesná definice zhola nemožná, lze si je představit jako nehmotný destilát koncentrátu nekonečné lidské blbosti. - pozn. red.)

Ozývá se hřmot kamení, které padá přítomným ze srdcí a Mikiho "vy volové?" už je zaniká v bouři řevu.

A potom už jenom bylo veselo, veselo? Ať je i nadále, vám přeje

---

A jaká byla odveta Fort Hazardu?
O tom více v povídání Mikiho Ryvoly, které na FOLKtime najdeš příští pátek.